

TYGODNIK PETERSBURSKI

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we **WTORKI** i **PIĄTKI**. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycji Gazet Petersburskiego Poczta, nadto we wszystkich Poczłowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rosyi

z pocztą, a w Stolicy, z

noszeniem do mieszkań, 15

rubli. POŁROCZNA 8 rubli

srebrem.

WTOREK, 23 Marca.
4 Kwieńnia.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 22 Marca.
3 Kwieńnia.

Rozkazy dzienne CESARSKIE w *Wydziale służby Cywilnej*, wydane w Petersburgu.

5 Marca. Zatwierdzeni zostają na urzędach obrani przez Szlachtę, Kuratorowie zapasowych magazynów zboża w powiatach: Czechryńskim, niemający rang, *Kejzer* i *Dobrowolski*, Czerkaskim, dymis. w 1852 z pułku Huzarów J. K. Wysockości Xięcia Fryderyka Pruskiego z rangą Porucznika *Macewicz* i Rejestrator Kolleg. *Macewicz*; otrzymuje na własną prośbę dymissyą, Marszałek pow. Dynaburskiego, Major Inżynierów hrabia *Plater*.

Tegoż dnia. Za wysługę lat, podniesieni zostają do rang: Assesora Kollegialnego, Pomocnik Zarządzającego i Kasjera Wieluńskiej Komory *Dalen*, ze starsz. od 26 Października 1850 i pełniący obowiązki tegoż urzędu w Komorze Lubelskiej *Chrzanowski*, od 5 Lutego 1840 roku; — Radzcy Honorowego, pełniący obowiązki Buchalterów i Kalkulatorów opłat celnych na Komorach: Szczypiornskiej *Pustowski*, od 18 Stycznia 1851, Tomaszewskiej *Kotowski*, od 15 Października 1852 i Granickiej były pełniący obow. Buchaltera, obecnie dymissyonowany *Gertner*, od 17 Stycznia 1847 r.; — Sekretarza Kollegialnego, Wagstempelmejer i Eker Pyzdrowskiej Komory *Rydzewski*, od 19 Kwieńnia 1842, Pomocnicy Nadzorców: Kaliskiej brygady straży Pogranicznej *Muller*, od 16 Listopada 1852, *Wierciński*, od 19 Sierpnia 1853, *Stomiński* od 11. Września 1853; rogatki Celnych: Sandomirskiej *Zawadzki*, od 22 Marca 1841, i Mławskiej pełn. obow. tegoż urzędu *Kownacki*, od 27 Czerwca 1848 r.; — Sekretarza Gubernijalnego, były Thumacz Komory Wierbołowskiej, obecnie Sekretarz Pepluwskiej Komory *Straszak*, od 1 Paźdz. 1851, pełniący obow. na Komorach: Nieszawskiej Wagstempelmejsra *Herkiewicz*, od 27 Maja 1851 i Tomaszowskiej Tłumacza *Muller*, od 25 Listopada 1852 roku; — Przyjęty zostaje do służby, Radzca Honor. *Rycharski*, na pełniącego obowiązki Lekarza miasta Wilkowizek, od 3 Października 1853 roku.

7 Marca. Za odznaczającą się służbę podniesieni zostają do rang: Radzcy Dworu, pełniący obow. Naczelnika Stołu Kunsztowniczego Oddziału Zarządu XIII okręgu Dróg Komunikacyj Assesor Kolleg. *Swieszewski*, ze starszeństwem od 7 Marca 1853; — Assesora Kollegialnego, Pomocnik Naczelnika Stołu tegoż Oddziału *Owczarski*, ze starsz. od tegoż dnia; — mianowany: Exekutor Oddziału Celnego Kancellaryi Namiestnika Królestwa Polskiego, Assesor Kollegialny *Rajs*, Naczelnikiem pow. Sejńskiego; — przyjęci zostają do służby, dymissyonowani: w 1853 roku z 2 bataljonu Saperów Podporucznik *Hincz*, Dozorcą pokojowym Warszawskiego Szlacheckiego Instytutu od 3 Września 1853 i Rejestrator Kollegialny *Jakimowicz*, Referentem wydziału Wojenego Naczelnika gub. Warszawskiej.

9 Marca. Urzędnicy XIII okręgu Dróg Komunikacyj, otrzymują rangi: Radzcy Stanu, Członek Rady Zarządu okręgowego, pełniący obowiązki Inspektora *Ostrzykowski*; — Assesora Kollegialnego, Pomocnik Inżynjera gub. Radomskiej *Bayer*; — Radzcy Honorowego, Inżynjerowie powiatów: Łęczyckiego *Bagniewski* i Miechowskiego *Falkowski*; — Sekretarza Kollegialnego, pełniący obow. Tłumacza *Różyński*; — Sekretarza Gubernijalnego, Expedytor *Włoskiewicz*; — Rejestratora Kollegialnego, Konduktorowie: 1 klasy, 1 dystancyi 4 oddziału *Zalewski*, *Fieleborn*, i 2 klasy, oddziałów: pierwszego, 1 dystancyi *Litwiński* i 4 dystancyi *Szaniawski*, drugiego, 2 dystancyi *Ra-*

goziński i czwartego, 2 dystancyi Kowalski i 3 dystancyi Zakrzewski, od 27 Lutego 1854 roku.

14 Marca. Zostający w Biurze Ober-Prokurorskiem Rządzącego Senatu, Radzca Stanu *Stojanowski*, mianowany pełniącym obowiązki Ober-Prokurora 8 Departamentu Rządzącego Senatu; — dymisyonowany Radzca Stanu *Matuinin*, mianowany Prezesem Izby Skarbowej Witebskiej.

16 Marca. Marszałek Gubernijalny Kurlandzki Radzca Stanu baron *von Hahn*, podniesiony za odznaczającą się służbę, do rangi Rzeczywistego Radcy Stanu; — Cywilny Gubernator Tobolski, Rzeczywisty Radzca Stanu *Prokofjew*, dla słabości zdrowia zostaje uwolniony od służby; — Zostający w Biurze Ober-Prokurorskiem w Rządzącym Senacie, Kamer-junker, Radzca Stanu *Arcimowicz*, mianowany pełniącym obowiązki Tobolskiego Cywilnego Gubernatora.

Rozkaz CESARSKI, oznajmiony Rządzącemu Senatowi przez P. Ministra Sprawiedliwości, 6 Marca 1854 roku.

N. CESARZ Jmć, biorąc na uwagę obecne okoliczności, raczył uznać koniecznością, prócz wojsk, wchodzących do składu czynnej Armii, poddać pod zwierzchnictwo Jenerał-Feldmarszałkowi *Xięciu Warszawskiemu Hrabii Paskiewiczowi-Erywańskiemu* tak wojska, zostające w zawiadywaniu Jenerał-Adjutanta *Xięcia Gorczakowa*, jak i te, które w czasie późniejszym, z mocy osobnych rozkazów, mogą być przeznaczone na wzmocnienie czynnej Armii i wojsk po nad Dunajem, oraz oddać pod jegoż rozporządzenie rezerwowe i zapasowe bataljony i baterye, tak znajdujące się obecnie w promieniu pomienionych wojsk, jako i te, które w czasie późniejszym, tamże przeznaczone być mogą, z zastrzeżeniem wszakże, iżby takowe rezerwowe części przedewszystkiém były używane stosownie do celu, dla którego sformowane były.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zamianowawszy takim sposobem Jenerał-Feldmarszałka *Xięcia Warszawskiego Głównodowodzącym* wszystkimi pomienionemi wojskami i udzieliwszy mu prawa, przywiązane do tej godności w czasie wojny, z mocy Ustawy dla Zarządu Armijami z dnia 5 Grudnia 1846 roku, Najwyżej raczył rozkazać:

1.) Jenerał-Adjutant *Xiążę Gorczakow*, nieprzystając dowodzić na dotychczasowej zasadzie wojskami, pod jego zawiadywaniem będącemi, ma zostawać pod główném naczelnictwem *Xięcia Warszawskiego* i spełniać wszystkie jego rozkazy.

2.) W takiż sposób, rozmieszczonemi w promieniu czynnej Armii, 1-m i 2-m korpusami piechoty i mającym wejść w tenże promień korpusem Grenadyerów, z wyłączeniem 1 dywizyi Grenadyerów i Grenadyerskiego bataljonu celnych Strzelców, które otrzymały inne przeznaczenie, ma dowodzić Jenerał-Adjutant *Hrabia Rüdiger*.

3.) Podczas znajdowania się Głównodowodzącego przy wojskach, tym Jenerałom powierzonych:

a.) Jenerał-Adjutant *Xiążę Gorczakow* będzie pełnił przy nim obowiązki Naczelnika Głównego Sztabu.

b.) Jenerał-Adjutant *Hrabia Rüdiger* będzie pełnił obowiązki Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora.

4.) Pod nieobecność zaś *Xięcia Warszawskiego*, Jenerał-Adjutant *Xiążę Gorczakow* ma: a.) dowodzić zostającemi pod jego zwierzchnictwem wojskami, na zasadzie udzielonych mu praw Dowodczy Oddzielnego korpusu w czasie wojny; b.) korespondencyą z Ministerstwem Wojny w wydziałach administracyjnym i gospodarczym prowadzić na zasadach dotychczasowych; c.) w sprawach, dotyczących się działań wojennych i zaopatrzenia wojsk w żywność, tudzież w sprawach politycznych i tajemnych, zanosić przedstawienia do *Xięcia Warszawskiego*.

5.) Również, pod niebytność w Królestwie Polskiem *Xięcia Warszawskiego*, Jenerał-Adjutant *Hrabia Rüdiger*, ma: a.) dowodzić wszystkimi wojskami w promieniu czynnej Armii rozmieszczonemi, z prawami Dowodczy Oddzielnego korpusu w czasie wojny, zawiadując wydziałami: frontowym, inspektorskim, administracyjnym, i wszystkimi potocznymi sprawami zarządu; b.) obok tego zarządzać wydatkowanie summ, etatami objętych, w przypadkach zaś nadzwyczajnych, niecierpiących zwłoki, przedsiębrać, pod prawną odpowiedzialnością, wszelkie niezbędne środki, donosząc o nich jednoczasowicie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i *Xięciu Warszawskiemu* i zarządzając, w tych to szczególnych przypadkach, wydatki nadetatowe do wysokości 50,000 rubli srebr.; c.) całą korespondencyą prowadzić w swojej osobie, i w charakterze Dowodzącego korpusami Grenadyerów, 1-m i 2-m piechoty; i d.) w tym celu poddaje się jemu pod zwierzchnictwo, pod niebytność w Królestwie Polskiem Głównodowodzącego, Naczelnik Artylleryi czynnej Armii, Naczelnik Inżynjerów, Jenerał-Intendent, Jenerał-Kwaternistrz, Deżurny Jenerał, Jenerał-Policmejer, Pochodny Ataman, Polowy Jenerał-Sztab-Doktor z ich zarządami, oraz Polowy Audytoryat i Kancelarya Głównodowodzącego.

6.) Oprócz tego Jenerał-Adjutant *Hrabia Rüdiger*, pod nieobecność w Królestwie Polskiem *Xięcia Warszawskiego*, ma pełnić obowiązki Namiestnika Królestwa na zasadzie instrukcyi, jaka będzie mu dana od *Xięcia Warszawskiego*, na wzór tej, według której pełnił też obowiązki Jenerał Inżynjerów *Dehn* w 1849 roku.

Współ z niniejszym podobało się J. C. MOŚCI rozkazać, poruczyć główne naczelnictwo:

a.) Nad wszystkimi wojskami w Liłandskiej gubernii, twierdzy *Dünamindzie*, oraz wszelkimi wojskowemi środkami i zakładami w tej gubernii, Ryzskiemu Wojennemu, Liłandskiemu, Estlandskiemu i Kurlandskiemu Jenerał-Gubernatorowi, Jenerał-adjutantowi *Xięciu Italijskiemu*, *Hrabii Suworow-Rymnickiemu*.

b.) Nad wojskami w gubernii Estlandskiej, twierdzą *Rewelską* i wszelkimi wojennymi środkami i zakładami w tej gubernii, Jenerał-Kwaternistrzowi Głównego Sztabu J. C. MOŚCI, Jenerał-adjutantowi *Bergowi*.

c.) Nad wszystkimi wojskami i twierdzami w Wielkiem

Xięztwie Finlandzkim i nad wszystkimi wojennymi środkami i zakładami w tym kraju, Jenerał-porucznikowi *Rokasowskiemu*.

d.) Nad wojskami w gubernii Archangelskiej rozmieszczonemi i nad wszystkimi wojennymi środkami i zakładami, w tejże gubernii znajdującemi się, tamiecznemu Jenerał-gubernatorowi, Vice-admirałowi *Boyle*.

e.) Jenerał-Adjutantom: Xięciu Italijskiemu Hrabie *Suworow-Rymnickiemu* i *Bergowi*, Jenerał-porucznikowi *Rokasowskiemu* i Vice-admirałowi *Boyle*, na przeciąg pełnienia wkładających się na nich obowiązków, udzielają się prawa Dowodczy Oddzielnego Korpusu, na zasadzie Ustawy dla zarządu Armijami z dnia 5 Grudnia 1846 roku.

— Przez Ukaz CESARSKI do Rządzącego Senatu z dnia 15 Marca, Senator Radzca Tajny hrabia *Kuszelew-Bezborodko*, mianowany pełniącym obowiązki Kontrolera Państwa.

— N. CESARZ JmC, na przedstawienie Zarządzającego Ministerstwem Marynarki, J. C. WYSOKOŚCI W. X. KONSTANTYNA MIKOŁAJOWICZA, o rozmaitych ofiarach, złożonych w rozrządzenie tegoż Ministerstwa z powodu obecnej wojny, raczył rozkazać: 1.) z ofiarowanych summ utworzyć podstawę kapitału, dla założenia Hotelu Inwalidów, przeznaczonemu do opatrzenia rannych i niedołężnych marynarzy; 2.) uorganizować w tym celu specjalny Komitet i 3.) takowy Komitet ma się niezwłocznie zająć wynalezieniem środków ku pomnożeniu kapitału i założeniu Hotelu Inwalidów morskich na trwałych zasadach.

NOWINY Z NAD-DUNAJU.

W dniu 20 Marca NAJJAŚNIEJSZY PAN odebrał od Jenerał-Adjutanta Xięcia *Gorczałowa* doniesienie o nowej sławie którą się uwieńczył oręż JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

11 bieżącego Marca wojska nasze w świetny sposób oparowały prawy brzeg Dunaju. Przeprowiły się one przez tę rzekę w trzech punktach: od Galac, pod wodzą Dowodczy 5 korpusu piechoty Jenerał-Adjutanta *Lüdersa*, od Braiłowa, pod wodzą samego Xięcia *Gorczałowa* i od przylądka Czetała, pod wodzą Naczelnika 7 dywizyi pieszej, Jenerał-porucznika *Uszakowa*. Miejsce tam miała zacięta walka; ale niezważając na zrozpaczony opór nieprzyjaciela, waleczne pułki nasze szturmem zdobyły kilka silnych redut, zadały przeciwnikom znaczną stratę, zabrały im 9 dział i 150 niewolnika. Na innych punktach zdumieni dzielnym naszym naciskiem turcy uciekli i nie śmieli nawet trzymać się w Tulczy i Maczynie, które, okrążone mocnymi warowniami i mieszcząc w sobie do 15,000 ludzi załogi, mogły nam niemało ofiar kosztować. Obie te twierdze opuszczone zostały przez nieprzyjaciela i zajęte przez nas bez bitwy.

Zarazem Jenerał-Adjutant Xiążę *Gorczałow* świadczy o wzorowej biegłości w rozporządzeniach i świetnej waleczności Jenerał-Adjutantów *Lüdersa*, *Schildera* i *Kotzebue*, nie-

mniej Jenerał-porucznika *Uszakowa*, tudzież o waleczności zostającego przy Jenerał-adjutancie *Schilderze* Jenerał-majora *Dubińskiego* i przy przodowych wojskach Fligel-adjutanta J. C. Mości Pułkownika *Mirbacha*. — Doniesienie swoje N. CESARZOWI JmC Xiążę *Gorczałow* kończy temi słowami: «Wojska WASZEJ CESARSKIEJ MOŚCI, od Jenerała do szeregowego, godne są wszelkiej pochwały. One tchną mężstwem i gotowością umrzeć za WASZĄ sławę.»

(R. I.)

(Z powodu szczęśliwego przejścia wojsk przez Dunaj, opisanego w powyższym doniesieniu, 21 Marca, w Niedzielę, odbyło się w Pałacu Zimowym dziękiżne nabożeństwo, na którym z rozkazu J. C. Mości, znajdowali się urzędnicy Dworu i wszystkie do Dworu wstęp mające osoby, tudzież Sztab i Ober-oficerowie Gwardyi, Armii i Flotty. Damy były w Ruskim stroju, a Kawalerowie w paradnych mundurach.)

W skutek życzenia oświadczonego przez Szlachtę gub. Orłowskiej ofiarowania 35,000 rub. sr. na rzecz ranionych i rodzin poległych w obecnej wojnie wojskowych, alho-liteż na inne potrzeby według uwagi J. C. Mości, N. PAN Najlaskawiej raczył rozkazać 26 Lutego: serdecznie podziękować Szlachcie, a z ofiarowanej summy połowę obrócić na kapitał Inwalidów, a drugą na kapitał wojenny, dla zaspokajania potrzeb lazaretowych.

— Z powodu zaofiarowania przez kupców Kostromskich na potrzeby obecnej wojny z Turcyą, 4,550 r. sr. N. CESARZ JmC Najwyżej raczył rozkazać oświadczyć pomienionym kupcom wdzięczność J. C. Mości za przyniesioną przez nich ofiarę.

Ukazy Rządzącego Senatu.

1.) 16 Lutego. (z 1 Oddz. 6 Dep.) O wykreśleniu ze służby i nieprzyjmowaniu do niej na przyszłość Dozorcey okręgowego powiatu Troickiego, Sekretarza Kollegialnego Jakuba *Kosogorskiego*.

2.) 8 Marca. (z 1 Depart.) O środkach zabezpieczenia od roztrwonienia summ, należących do Zarządu Dóbr Państwa.

3.) Tegoż dnia. (z tegoż Dep.) O niepozwalaniu awansowania w rangach i podwyższania starszeństwa w tychże, na mocy świadectw wydawanych z zakładów naukowych osobom, które już otrzymały jakąkolwiek klassową rangę.

— Gazeta Gubernijalna Estlandska zawiera Uchwałę Szlachty Estlandskiej, stanowiącą, że: 1.) każdy Członek tejże Szlachty, który w obecnej chwili zaciągnie się do służby wojskowej, otrzyma, na oporządzenie, 300 rubli srebrem; 2.) takąż summa będzie również wypłacona każdemu Szlachcicowi, który, acz nienależąc do Szlachty Estońskiej, znany jest ze swych osobistych zalet, lub z zasług swych przodków; 3.) oficerowie dymisyonowani, którzy się na nowo zaciągną do wojska, odbiorą, na oporządzenie, sumnę 1000 rubli srebrem.

O CHOLERZE.

W Petersburgu, po 17 Marca pozostało chorych 39 — w ciągu doby zachorow. 6 — wyzdr. 2 — umarło 4 — po 18 Marca pozostało chorych 39.

W ciągu doby zachor. 7 — wyzdr. 2 — umarło 2 — po 19 Marca pozostało chorych 42.

W ciągu doby zachor. 9 — wyzdr. 3 — umarło 4 — po 20 Marca pozostało chorych 44.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 3 (15) Marca.

ROZKAZY DO ZARZĄDU CYWILNEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Z dnia 12 (24) Lutego 1854 roku.

Przez rozporządzenia Komisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Spadły z etatu Kancelista przy byłym Gymnazjum w Siedlcach Nazary Witoszyński, pełniącym obowiązki Burmistrza miasta Baranowa w gubernii Lubelskiej; były Wójt Gminy Dziecinów w gubernii Lubelskiej Jan Wisniewski, pełniącym obowiązki Burmistrza miasta Pawłowa w tejże gubernii; były Dozorca Urzędu Skarbowego w mieście Suwałkach Leon Koc, pełn. obow. Burmistrza m. Simna w gub. Augustowskiej; Kancelista Rządu Gubern. Lubelskiego Stanisław Lipski, pełn. obow. Burmistrza m. Sawina w gub. Lubelskiej, i były Sekretarz Domu Badań w Warszawie Błażej Miklass, pełn. obow. Nadzorca więzienia w Chęcinach.

Przeniesieni, dla dobra służby: Pomocnik Naczelnika powiatu Przasnyskiego Stanisław Łabęcki, na pełn. obow. Pomocnika Naczelnika powiatu Pułtuskiego; Pomocnik Naczelnika powiatu Pułtuskiego Adam Eger, na pełn. obow. Pomocnika Naczelnika pow. Przasnyskiego.

W Zarządzie Zakładów Dobroczynnych, mianowani: Pomocnik Naczelnika pow. Pułtuskiego Stanisław Łabęcki, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakł. Dobrocz. tegoż powiatu; Referent Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu August Gerst, i Sędzia Trybunału Cywilnego gub. Warszawskiej w Warszawie, Assesor Kolleg. Andrzej Miszkiel, Członkami Rady Szczegółowej Instytutu św. Kazimierza w Warszawie; Właściciel dóbr Lucyan Kobyłski, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Bialskiego.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Poborca Kassy powiatu Wieluńskiego, Radzca Honorowy Marcin Chronowski, pełn. obow. Kontrolera powiatowego w Okręgu Żelechowskim; spadły z etatu b. Pomocnik Komory Wieruszów, Józef Krassowski, pełn. obow. Poborcy Kassy powiatu Wieluńskiego; Adjunkt Ekonomiczny w Wydziale dóbr i lasów Komisji Skarbu Benedykt Zakrzewski, pełn. obow. Assesora Ekonomicznego Okręgu Kalwaryjskiego w gubernii Augustowskiej; Podlesny biurowy w Leśnictwie Krzepice, Mikołaj Nowicki, pełn. obow. Podlesnego Strażowego w Leśnictwie Nowa Alexandrya; Pra-

ktykant Tomasz Nowacki, pełn. obow. Podlesnego biurowego w Leśnictwie Krzepice, i Strażnik Objazdowy Ignacy Mędrzecki, pełn. obow. Podlesnego Strażowego w Leśnictwie Kampinos.

Przemiesiony: Podlesny strażowy w Leśnictwie Przedbórz, Sebastyan Wąsowicz, na pełniącego obowiązki Podlesnego strażowego w leśnictwie Szydłowiec.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, przeniesieni, na własne żądanie: Nauczyciel Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Królewskiej w Warszawie, Józef Połkowski, na nauczyciela Rysunków i Kaligrafii do Instytutu Szlacheckiego w Warszawie, i Nauczyciel Szkoły Wyższej Realnej w Kaliszu Tytus Maleszewski, na Nauczyciela Rysunków i Kaligrafii do Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Królewskiej w Warszawie.

W Biurze Naczelnika Wojennego gubernii Lubelskiej, mianowani: Urzędnik do korespondencji o nieograniczenie urlopowanych, Rejestrator Kollegialny Buraczewski, pełniącym obowiązki Urzędnika Biura, i Aplikant Walentowicz, pełn. obow. Urzędnika do korespondencji o nieograniczenie urlopowanych.

Z dnia 19 Lutego (3 Marca) 1854 roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Komisji Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Podprokurator przy Sądzie Kryminalnym gub. Płockiej i Augustowskiej Jan Rogowski, pełn. obow. Sędziego Trybunału Cywilnego gub. Lubelskiej w Siedlcach; były Assesor Sądu Kryminalnego gub. Płockiej i Augustowskiej Franciszek Gawlikowski, pełn. obow. Podprokuratora przy tymże Sądzie; Assesor Sądu Policji Poprawczej Wydz. Radomskiego Józef Posturzyński, pełn. obow. Podprokuratora przy Sądzie Policji Poprawczej Wydziału Siedleckiego.

Przeniesiony: Sędzia Trybunału Cywilnego gub. Lubelskiej w Siedlcach, Radzca Dworu Jan Chądzyński, na pełn. obow. Sędziego Trybunału Cywilnego gub. Płockiej.

Przez rozporządzenia Komisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Rachmistrz Wydziału Dóbr i Lasów w Kom. Rząd. Przychodów i Skarbu Stanisław Czerniawski, pełn. obow. Referenta Wydz. Przemysłu i Kunsztów w Kom. Rząd. Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, mianowani: Pełniący obowiązki Assesora Prokuratury w Król. Polskiem, Sekretarz Kolleg. Jan Rogoziński, Nauczycielem do wykładu zbioru Praw Cesarstwa w Gimnazjum Gubern. Warszawskim, i pełn. obow. Assesora Prokuratury w Królestwie Polskiem, Radzca Honorowy Włodzimierz Pohorecki, Nauczycielem do wykładu Prawa miejscowego w témże Gimnazjum, oba z pozostawieniem przy dotychczas. obowiązkach.

Przeniesiony: Pełniący obowiązki Podprokuratora przy Trybunale Cywilnym gub. Warszawskiej, Nauczyciel Prawa

miejscowego w Gimnazjum Gubern. Warszawskim, Sekretarz Kolleg. Karol Thieme, na Nauczyciela Prawa i Administracji w Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie, z pozostawieniem przy pełnieniu obowiązków Podprokuratora.

Z dnia 26 Lutego (10 Marca) 1854 roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Komisji Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Podpisarz Sądu Kryminalnego gub. Lubelskiej Edward Chróścielewski, pełn. obow. Assesora tegoż Sądu, i Pisarz Sądu Pokoju okręgu Łowickiego Fortunat Łącki, pełn. obow. Podsędka Sądu Pokoju okręgu Konińskiego.

Przez rozporządzenia Komisji Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Mecenaz Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rząd. Senatu Franciszek Gross, Rejentem Kancellarii Ziemiańskiej gub. Warszawskiej w Warszawie; i Kancellista IX Departamentu Rząd. Senatu Andrzej Zaremski, pełn. obow. Sekretarza 2 klasy w Komisji Rząd. Sprawiedliwości.

Przeniesieni: na własne żądanie, Rejent Kancellarii okręgu Włodawskiego Leon Łempicki, na urząd Rejenta okręgu Węgrowskiego.

Dla dobra służby: Rejent Kancellarii okręgu Mławskiego Edward Maryewski, na Rejenta okręgu Włodawskiego.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. Oddani pod Sąd: z rozkazu Namiestnika Królestwa: Rewizor Administracji Rządowej dochodów skarbowych tabaczych Franciszek Milewski, Podrewizor tejże Administracji Antoni Olszewski, i Strażnicy Jan Grzelewski i Jan Aranowski, za nadużycia w służbie przy ujęciu w roku 1852 trzech partij defraudowanych towarów.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, wynagradzając poświęcenie się 7-miu niżej wymienionych osób przy ratowaniu ginących, raczył Najłaskawiej udzielić im medale z napisem: «за смеление погибавших», mianowicie: Złoty, zamieszkaliśmy w Warszawie entrepreneurowi robót faszynowych Starozakonnemu Pinkusowi Jakóbowi Łothe, za wyratowanie w Listopadzie 1851 roku, tonących w rzece Wiśle czterech ludzi, pracujących około usypania tamy pod wsią Rejszewem. — Srebrne: Burmistrzowi miasta Bieżnia w gubernii Płockiej Antoniemu Wolińskiemu, za wyratowanie w dniu 15 (27) Maja 1852 r. z domu ogarniętego płomieniem starozakonnego Abrama Bekier; — Burmistrzowi miasta Zakrocymia w gub. Płockiej Pawłowi Rychłowskiemu, za wyratowanie z 5 na 6 Września 1852 roku, w czasie wynikłego w temże mieście pożaru, z domu ogarniętego płomieniem, starca Macieja Głowackiego; — Mieszkańcowi wsi Skarbina w gminie Łęczna w pow. Lubelskim Grzegorzowi Krassowskiemu, za wyratowanie w Grudniu 1851 roku tonącego w jeziorze Dratów mieszkańca wsi Dratowa Kajetana Dziury; — Mieszkańcowi miasta Tyszowca w gub. Lubelskiej, starozakonnemu Szymonowi Li-

lienfeld, za wyratowanie w Marcu 1851 roku tonącego w rzece Huczwie pod miastem Tyszowcem Majora Azowskiego pułku piechoty Kniaziewa, a w dniu 17 (29) Czerwca 1847 roku z palącego się domu w Lublinie starozakonnej Chai Mindli Rejchman; — Bronzownikowi w Kaliszu Ignacemu Piotrowskiemu, za wyratowanie 13 (25) Czerwca 1850 roku tonącego w rzece Prośnie mało-letniego Jana Topolskiego; — Mieszkańcowi miasta Łęczycy, handlarzowi mąki, starozakonnemu Majerowi Chelmińskiemu, za wyratowanie w Lipcu 1852 roku we wsi Mierczynie, tonącego 4-letniego chłopca Potockiego.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

PRUSSY. Berlin, 26 Marca. W nowej gazecie Pruskiej, pod datą z Berlina, 25 Marca, czytamy:

«22 Marca N. Król Jmć, przechadzając się po ogrodach pałacu Charlottenbourg, pośliznął się i uderzył o gałąź pod lewem okiem. Szczęściem oko nie jest uszkodzone, ale puchlina znaczna.

«Za radą lekarzy Jego Królewska Mość przez wczora i dziś pozostał w łóżku i dla przyspieszenia wyleczenia doskonałym spokojem, nie przyjmował żadnych raportów.

«Biuletyny ogłaszane nie będą, ale mamy wiadomość od lekarzy, iż N. Pan przepędził noc spokojnie, że stan gorączkowy zmniejsza się, ale w puchlinie niemasz widzialnego polepszenia.

«Spodziewamy się udzielić wprędce radośną nowinę o zupełnym wyzdrowieniu Króla Jmci.»

— J. K. Wysokość Xiążę Następca Pruski mianowany został Pułkownikiem-jeneralnym piechoty, jakowa godność odpowiada stopniowi Feldmarszałka.

— Jenerał jazdy hrabia de Dohna, Dowódca naczelnego korpusu armii, na własną prośbę otrzymał dymisję z pensją, rangą Feldmarszałka i tytułem Szefa 8 pułku ułanów.

— 17 Marca Minister Wojny objawił, że władza wojskowa nie ma nic przeciw wprowadzeniu Jezuitów do Kolonii, z kąd byli wygnani.

— Ze wszystkich krajów Niemieckich, (Bawaryi, Wirtembergu, Saxonii), dochodzą oświadczenia sympatii z powodu uroczystego zapowiedzenia przez Pierwszego Ministra naszego, P. de Manteuffel, na Izbach Pruskich, że wszystkie kraje niemieckie są doskonale zgodne między sobą w przedmiocie postępowania, jakiego się trzymać mają w obecnej kwestyi Wschodniej i mianowicie w zachowaniu neutralności.

WIEDEN, 21 Marca. W korespondencji Austriackiej piszą: «Niedawno wyraziliśmy nasze przekonanie, że w wielkiej walce, która się gotuje, dobre porozumienie między Austryą i Prussami, ugruntowane na umiarkowaniu, miłości pokoju i wspólności interesów niemieckich, będzie bez przerwy utrzymane. Dziś możemy sobie powinszować, że w ostatniej mowie Pierwszego Ministra Pruskiego barona

Manteuffell, znajdujemy potwierdzenie naszych widoków. Najmniejszej nie ulega wątpliwości, że Austria, Prussy i reszta Niemiec, przewodnicząc się pobudkami, ogołoconemi ze wszelkiej interesowności, nie mają innego celu nad ten, iżby co najprędzej doprowadzić rzeczy do przywrócenia pokoju na zasadach ogólnej równowagi politycznej i oddalić wszelką dążność do przewagi, niebezpiecznej dla całego świata. Taki cel odpowiada w zupełności interessowi tych krajów.

«Prawdziwie przeto dla przyjaciół Niemieckiej Ojczyzny pocieszającą być powinno rzeczą, wiedzieć, w mowie o której wspomnieliśmy, tę myśl, wyrażoną z rozwagą, jasnością, i oświadczeniem rzetelnej federalnej przyjaźni dla Cesarstwa Austriackiego. Interessa, których bronić jest Austrii powinnością, są też w istocie interessami całych Niemiec; fakt ten jest równie niewątpliwym, jak niepodobieństwem jest nie uznać, że jeżeli Germanja trzymać się będzie w ścisłej spójności, żadna potęga w świecie nie poważy się, ani zaprzeczyć jej prawa jak najswobodniej obrać sobie drogę dalszego postępowania, która, tuszmy, będzie miało stanowczy wpływ ku dobru świata całego, ani nawet naganie jej używania tego prawa.» (J. de S.-P.)

— Piszą z Wiednia do gazety Szląskiej, że z tej stolicy do Frankfurtu wyprawione zostały depesze, których treść ma być udzielona Sejmowi i da poznać politykę, jakiej Austria zamierzyła trzymać się w kwestyi Wschodniej.

— Dekretem Ministra Skarbu z dnia 13 Marca wywóz kos, do Mołdawii i Wałachii został zabroniony.

— Jak łatwo było przewidzieć, nowa pożyczka zawarta została z największą skwapliwością przez subskrypcyą, która zamknęła się 17 Marca. Nad żadaną summę złożono 7 milionów florenów. Wiele bankierowie podpisali się na 30 milionów, reszta pokryta drobnymi składkami, z których żadna nie przechodzi 100,000 florenów. Węgry, Czechy i Triest wzięły gorliwy udział w tej finansowej operacyi.

— Piszą z Wiednia, 26 Marca: «Cesarz Jmć wrócił wczorą do tutejszej stolicy w powrocie z Wiednia. W prędko po swém przybyciu N. Pan przyjął adjutanta Króla Jmci Pruskiego P. Manteuffel, który już miał posłuchanie u Cesarza w Munich, ztamtąd był w Berlinie, dla odwiezienia pomysłnej odpowiedzi J. C. Mości, a potem tu znowu przybył. Jak twierdzą, Cesarz Jmć odpowiedział P. Manteuffel, że Austria postępuje w doskonałej zgodzie z Prussami w przedmiocie zachowania neutralności przez kraje Niemieckie. Zdaje się, że oświadczenie Pruskiego Ministra Manteuffel, uczynione co do neutralności Izbow, w dniu 18 Marca, było oparte na tej odpowiedzi Cesarzkiej. P. Manteuffel zabawi tu dni kilka, dla porozumienia się z władzami Austriackimi o formie, w jakiej ta neutralność zbrojna ma się w dzisiejszych zwikłaniach objawiać i zachowywać.»

— Piszą z Wiednia, 20 Marca, do Nowej Gazety Pruskiej: «Rzeczą jest ciekawą wiedzieć, jak Mocarstwa Zachodnie uczynią dla upatrzenia *Casus belli* w przedłużonem zajęciu Xięztw nad-Dunajskich, gdy same dawniej nieco najfor-

malniej oświadczyły, że ten środek nie stanowi bynajmniej powodu do wojny.

— Piszą z Wiednia, że w tej stolicy czynią się wielkie przygotowania do uroczystości małżeństwa Cesarza Jmci, oraz na dzień wjazdu przyszłej Cesarzowej, który naznaczony jest na 23 Kwietnia. (P. P.)

ANGLIJA.

LONDYN, 22 Marca. PARLAMENT CESARSKI. Wczorą, w Izbie Lordów, hrabia Aberdeen oznajmił o postanowieniu Rządu werbowania majtków na morze Bałtyckie na termin roczny, dla łatwiejszego skompletowania ich liczby.

Na zapytanie jednego z Parów Xiążę Newcastle uznał prawdziwość faktu, opowiedzianego przez jedną gazetę, o ważnym podstępie, którego się dopuścił jeden z liwrantów w dostarczeniach furażu dla wyprawy Wschodniej. Sprawa oddana została w ręce Radców Korony, dla uradzenia środków surowej kary na winnego.

— W *Sun* czytamy: «Deputacya kupców, którzy mają interessa z Rosyją, stawiała się u lorda Clarendon, prosząc o wyjaśnienie niektórych punktów, dotyczących się blokady portów ruskich. Lord powiedział, że zamiarem Rządu jest nie wymagać świadectw pochodzenia, i tym którzy mają prawo prowadzenia handlu, pozwolić brać takie towary, jakie się im podoba. Przewóz towarów z jednego do drugiego z wojujących krajów będzie ułatwiony rozmaitemi swobodami, nad którymi właśnie naradzają się prawni Doradcy Korony. Osoby i własności prywatne będą szanowane. Poddani rosyjscy w Anglii, będą traktowani tak, jak poddani angielscy w Rosyi. Towary, naładowane w portach krajów przyjacielskich, będą uważane jako towary, pochodzące z tychże krajów.»

Londyn, 23 Marca. Bill otwierający żeglugę przewozową ponad brzegami Anglii, dla wszystkich cudzoziemskich okrętów, uchwalony przez obie Izby, otrzymał Sankeyą Królewską

Wczorą Izba Gmin zajmowała się przedmiotami, niemającymi interestu za granicą. Były to: bill o świętokupstwie — odrzucony; o zgromadzeniach parafialnych — odrzucony; o płacy robotnikom wyrobów wełnianych — odczytany poraz drugi.

— Piszą z Preston, że delegowani od Komitetu robotników zostali aresztowani, a uwięzienie innych nakazane. Pięciu z nich, oskarżeni o spisek, byli badani, potem wypuszczeni na porękę. Miasto jest w wielkiem poruszeniu; nie przyszło wszakże do rozruchów.

— Na Gieldzie 24 Marca Konsolidy 87½, 88.

(J. de S.-P.)

FRANCYA.

PARYŻ, 23 Marca. Podług korespondencyi gazety Belgijskiej, generał Canrobert zażądał był nająć dla przewozu wojsk wszystkie okręty handlowe, znajdujące się w portach południowych; ale wiele z tych okrętów były greckie i właściciele odmówili wynajęcia ich na usługi mocarstw sprzy-

mierzonych z Turkami, których uważają za swych przyrodzonych wrogów.

— Gazeta *Presse* odebrała od Rządu napomnienie za to, że umieściła list wychodźcy Manin, protestujący najmocniej przeciw panowaniu Austrii we Włoszech. W tym napomnieniu widać troskliwość Rządu Francuzkiego, o utrzymanie przyjaźni z Austrią stosunków.

— Podług innych korespondencyj, Rząd przywiązuje największą wagę do uchwały Izby Prawodawczej, którą Prokurator Cesarski ma być upoważnionym do rozwinięcia procesu przeciw hrabi de Montalembert za obrazę Majestatu. Rozpuszczone zostały między członkami Izby pogłoski, iż będzie rozwiązana, w razie odmówienia upoważnienia. Wymieniają nawet Ministrów, którzy się z tem dali słyszeć.

— Dekretem Cesarskim, oddział, oddany pod dowództwo Xięciu Napoleonowi, nazwany zostaje 3 dywizją armii Wschodniej, a nie dywizją rezerwy, jak zrazu był nazwany. Dodano do niej jeden bataljon strzelców pieszych i jeden pułk piechoty.

— Gazeta *Pays* potwierdza wiadomość, że 3,000 wojska angielskiego, z których 2,000 jazdy i 1,000 artylerji, pod koniec tego miesiąca przybędą do Paryża, dla zabrania się na okręty w Tulonie i Marsylii. Lord Raglan i jego sztab też przybędą do Paryża w pierwszych dniach Kwietnia.

Paryż, 24 Marca. Sprawa hrabi Montalembert nie przestaje w wysokim stopniu zajmować uwagę publiczną. Komisya Izby Prawodawczej, roztrząsająca żądanie Prokuratora Cesarskiego, wysłuchała wczora Komisarzy od Rządu, PP. Baroche i Rouher. Sądzą że Komisya nieukończy swego sprawozdania przed tygodniem i słyhać, że zdanie jej będzie przeciwnie domaganiu się Rządu. Niemniej zdaje się pewną, że Izba odrzuci podobne wnioski Komisji i udzieli upoważnienie.

— Podług korespondencyi gazety Belgijskiej potwierdza się wieść o utworzeniu Gwardji Cesarskiej. Będzie się składała ze trzech pułków jazdy, (karabinierów, kirysyerów i strzelców), i pułku piechoty. Będzie nadto Gwardja przyboczna Cesarzowej ze stu ludzi wyborowych; Cesarz był w mundurze tej gwardji na ostatnich balach kostiumowych w Tuileries.

Na Giełdzie 24 Marca (przez telegraf) 4½ procentowe 90 franków, 45 centimów. — 3 proc. 63 fr. 95 centimów.

Paryż, 25 Marca. Wielkie wrażenie sprawia tu smutny wypadek P. Mauvais. Znakomity astronom, stronnik opinij umiarkowanych republikantskich, chował w swém sercu głębokie zmartwienie z powodu usunięcia go od Obserwatorium, w skutek ostatnich reform administracyjnych. Zmartwienie to, zajmując się stopniami, doprowadziło go do samobójstwa. P. Mauvais zastrzelił się z karabina; cała wierzchnia część czaszki oderwana została wystrzałem. Jutro odbędzie się pogrzeb tego nieszczęśliwego uczonego.

— Umarł sławny Chirurg i Professor Fakultetu Medycznego P. Reux, mając 74 lata. (J. de S.-P.)

SZWECYA.

STOCKHOLM, 17 Marca. Stan Rycerski, równie jak Stany Miejski i Kmieci oświadczyły się większością 10 głosów przeciw zrównaniu Żydów w przywilejach z innemi mieszkańcami.

DANIJA.

KOPENHAGA, 22 Marca. Volksting przyjął wczora większością 78 głosów przeciw 1, prawo finansowe, tak, jak było mu przedstawione od Landstingu.

— Admiral Napier odjechał przedwczora z tąd do Elsneur, żkąd wczora odpłynął ku północy, do swojej eskadry.

— Depesza telegraficzna, odebrana w Berlinie, donosi, że 25 Marca rano, eskadra angielska, złożona z 18 okrętów, widziana była pod Nyeberg (port w Fionii, na Wielkim Belcie), Wiadomo, że eskadra ta miała rozkaz wejść na morze Bałtyckie natychmiast po odebraniu od Rosyi odmownej odpowiedzi na ostatnie wezwania Anglii i Francji. Rozkaz ten został wykonany i flotta udaje się niezwłocznie do Kiel.

— 30 Stycznia umarł Prymas Duchowieństwa Duńskiego, Jakub Piotr Mynster, Biskup Seeland'ski, mając lat 78 wieku. (J. de S.-P.)

WŁOCHY.

SARDYNIA. Donoszą przez telegraf, że na posiedzeniu 23 Marca, Izba Deputowanych, większością 113 głosów przeciw 45, uchwaliła projekt prawa, upoważniający Rząd do zaciągnięcia pożyczki 35 milionów lirów.

— 13 Marca X. Bacchetta ekonom Królewski, zajął w posiadanie wszystkie dobra Seminarium diecezjalnego, pomimo protestacyi Wikaryusza jeneralnego, który musiał ustąpić na zagrożenie użycia siły zbrojnej. Wszystko zostało opieczetowane i fundusze zabrane. Zapewniają że jest już podpisany rozkaz skonfiskowania wszystkich dóbr klasztornych. (J. de S.-P.)

TURCYA.

Depesza telegraficzna z Triestu, z dnia 22 Marca:

«Wiadomości odebrane w Konstantynopolu z Aten, dochodzą do 17 Marca.

«Janina, oblegana przez powstańców, cierpi niedostatek żywności.

«W Prevestu 200 żołnierzy angielskich, którzy tam byli wylądowali, w skutek przełożeń Paszy, zabrali się na powrót na okręty.

«Zaciąg rekrutów spotykał żywy opór pomiędzy chrześcianami. — Chrześcianie uciekali z Tessaloniki.»

(W ogólności doniesienia o powstaniu są bardzo sprzeczne pomiędzy sobą. Podczas kiedy biuletyny telegraficzne, przysyłane z Grecji, twierdzą, że rokosz doszedł najwyższego swego stopnia, wiadomości otrzymywane wprost z miejsca i ogłaszane w Monitorze Pruskim, wystawiają nam rokosz, jako pozbawionych środków, nie mających nad cztery działa

i zostających w nieczynności na punktach, dawniej przez nich zajętych między Janiną i Artą, skutkiem ogromnych śniegów, które w tych stronach wypadły).

— W korespondencji gazety Belgijskiej, z Konstantynopola, z dnia 9 Marca, czytamy: «Rząd Turecki postanowił przedsięwziąć stanowcze środki dla wyjaśnienia wątpliwej postawy Rządu Greckiego i gotuje w tej chwili dywizję morską, złożoną z dwóch fregat i dwóch korwet żaglowych, oraz dwóch parowych statków, które będą krążyły po wybrzeżach bliskich greckiej granicy i będą mogły w razie potrzeby wylądować wojska. Ten stanowczy krok został przedsięwzięty za wiedzą i zgodzeniem się Posłów i powszechnie jest pochwalany. Spodziewają się że będzie dostateczny do zapobieżenia dalszym krokom nieprzyjacielskim ze strony greków.»

— Piszą z Konstantynopola 6 Marca: «P. Canaris, syn sławnego bohatera Greckiego, bawiący od tygodnia w Konstantynopolu, zginął w tych dniach z ręki zbrojcy. W przeszły Piątek pchnięty został pugiuałem w prawy bok w Kuru-Czesme, wsi położonej w Bosforze. Umarł po trzech dniach męczarni; zbrojca nie jest wiadomy.»

— Inna korespondencja pisze z dnia 9 Marca: «W przedmiocie wylądowania i rozmieszczenia wojsk anglo-francuzkich w Stambule, urządzono się następnie: Francuzi staną obozem w Stephanos, o kilka mil na południe Konstantynopolu, nieopodal od brzegów morza Marmora. Anglicy pobudują koszary z drzewa w bliskości Dardanellów. Inżynier angielski sir John Borgoyne, który skreślił plany tego kwaterek, odjedzie na czas jakiś do Anglii i będzie zastąpiony przez pułkownika Tylden.

— W *Indépendance Belge* wycytujemy ważną wiadomość, że Dom Londyński Rothschild zawarł z Namik-paszą umowę o pożyczce 68,685,000 franków na rzecz Porty Otomańskiej.

— Z Paryża, pod dniem 25 Marca donoszą, że statek parowy *Banshee*, przybyły do Marsylii, przywoził z Konstantynopola, który opuścił 13 tegoż miesiąca, traktat zawarty przez Angliję i Francję z Turcją, ostatecznie podpisany przez Sultana.

— W *Lloyd*, pod rubryką *Stambul*, 19 Marca czytamy, że trudności, wynikłe między dyplomacją Europejską i Turcką we względzie otrzymania edyktu *Fetwa*, który Mufty ma dać zgadzając się na swobody udzielone chrześcijanom, dotąd nie ustają i Firman ściągający się do tego przedmiotu nie jest jeszcze wydany.—Umówioną jest rzeczą, że wojska anglo-francuzkie wylądują w Konstantynopolu, z kąd już będą skierowane według potrzeby. Dawna partya Staro-turecka więcej się boi wylądowania francuzów i anglików, niż najsiecia rossyan. (P. P.)

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, 26 Marca. Sprawa hrabi de Montalembert, nie przestaje żywo obchodzić uwagę publiczną; Cesarz przywoływał Vice-prezesów Izby Prawodawczej i oświadczył, że wszelkie kroki, zmierzające do jakiegokolwiek układu, byłyby daremne.

— Korespondencja gazety Belgijskiej wspomina o oświadczeniach, wymienionych między Angliją i Francją z jednej, a Stanami Zjednoczonymi z drugiej strony, w przedmiocie pateotów Korsarskich (lettres de marque.) Stany zobowiązały się nie upoważniać korsarzy i pozostawiają całkiem do rozporządzenia Mocarstw tych poddanych amerykańskich, którzy trudnić się będą Korsarstwem. Nie zgadzają się wszakże na to, iżby Francji i Anglii dać prawo rewizji okrętów żeglujących pod banderą amerykańską, pod pretextem ścigania korsarzy.

— Na Giełdzie 26 Marca, 4½ procentowe, 90 franków 80 centimów.—3 procentowe 63 franka 95 centimów.

LONDYN, 25 Marca. Przedwczora Izba Gmin dała upoważnienie do przedstawienia billu o zamknięciu domów gry niepublicznych. — Wczora, w Izbie Gmin, sir J. Graham, Pierwszy Lord Admiralicji, oświadczył, że przedsięwzięte są środki dla zabezpieczenia, na wypadek wojny, rybołownych zakładów na północno-wschodnich brzegach wysp Orkney i Shetland.

Lord J. Russell, w odpowiedzi na uczynione mu zapytanie, zawiadomił Izbę, że rozporządzenie co do okrętów neutralnych, wydane będzie w formie rozkazu Gabinetowego, nie wprzód jednak, jak po zasięgnięciu zdania Parlamentu.

Gdy P. Drummond zażądał złożenia traktatu, jaki stanął między Angliją i Francją z powodu gotującej się wojny, lord J. Russell oświadczył, że żaden traktat podpisany nie jest; wymienione tylko zostały noty, a te są takiej natury, iż złożone Parlamentowi być nie mogą.

— Na Giełdzie 26 Marca, (przez telegraf.) Konsolidy 88.

MARSYLIIA, 24 Marca. (Przez telegraf.) Statek *Banshee*, idąc z Konstantynopola do Marsylii, zawijał po drodze do Malty, dokąd przywoził rozkaz wojskom angielskiej wyprawy na Wschód, które już się na tej wyspie zgromadziły, iżby natychmiast zabrały się na okręty i jak najspieszniej dążyły do Dardanellów,

Wszystko co było głoszone o powstaniu w Samos i o wyrznięciu w pień chrześcijan, okazało się czystym wymysłem.

Statek parowy francuzki *Gomer* i dwa także statki angielskie zostały posłane do Aten, w celu poparcia środków Rządu Greckiego, ku powstrzymaniu jego poddanych od dopomagania powstaniu Greków w pogranicznych prowincjach. Rząd Króla Ottona znowu najsurowiej zakazał zbierania w Grecyi składki na rzecz rokoszan. (J. de S.-P.)